Влада-Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 237 (1487) ♦ Середа, 18 грудня 1996 року ♦ Ціна договірна

ВСЕ МОЖУТЬ ШАХТАРІ:

і працювати, і страйкувати, і виконувати держзамовлення.

З чим і вітаємо!

А ви уявляєте, що би було, якби шахтарі ще й вчасно зарплату отримували? Та аби ще й пристойну

Неймовірно, але факт: як у старі добрі часи, вугільники Донеччини звітують про дострокове виконання річного завдання. Новорічна ялинка прикрасила шахту «Добропільська» однойменного об'єднання: задовго до 1 січня колектив видав на-гора 775 тисяч тонн палива, із них 56 тисяч — понад план. Майже одночасно відсвяткували Новий рік колективи шахт «Ударник», «Восход», шахтоуправління «Донецьке», об'єднання «Торезантрацит». Обсяг видобутого палива на вугільних підприємствах області у листопаді зріс на 15 відсотків порівняно з червнем.

У той же час гірники чотирьох шахт — у Красному Лучі, Добропіллі, Селідовому і Донецьку — відмовилися спускатися у вибої, доки не одержать зарплату. Про це повідомили кореспондентові ДІНАУ-Укрінформу в Центральному комітеті профспілки працівників вугільної промисловості України.

Слід сказати, що уряд обіцяні кошти гірникам передав. Він же замовив їм 440 тисяч тонн вугілля для потреб енергетиків і знову повністю розрахувався за них, проплативши 25 мільйонів гривень. Ще 5 мільйонів гривень виділено під закупівлю вугілля для паливно-енергетичного комплексу. Отож, гроші гірникам надходять, однак їх явно не вистачає, адже борг перед галуззю, включаючи минулий рік і рік нинішній, досяг одного мільярда гривень.

Та навіть попри брак коштів галузь продовжує вирівнювати видобуток вугілля. Щодоби шахтарі України відправляють споживачам до 200 тисяч тонн палива.

Генсека ООН запрошено до Києва

Як відомо, Рада Безпеки ООН 13 грудня схвалила резолюцію 1090 (1996), у якій рекомендує Генеральній Асамблеї призначити Кофі Аннана, заступника Генерального секретаря ООН Генеральним секретарем ООН на термін з 1 січня 1997 р. по 31 грудня 2001 р.

З цієї нагоди міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко надіслав К. Аннану листа, в якому, зокрема говориться:

«З глибоким задоволенням отримав вістку з Нью-Йорку про рекомендацію Радою Безпеки ООН Вашої кандидатури на вищу політичну і адміністративну посаду Організації Об'єднаних Націй.

Хочу запевнити Вас, що в своїй діяльності Ви можете розраховувати на щиру підтримку з боку України, яка розглядає ООН як надійного гаранта свого суверенітету, політичної незалежності та територіальної цілісності.

Користуючись нагодою, хочу підтвердити запрошення мого уряду, передане Вам під час нашої зустрічі в ході 50-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН, відвідати Україну в зручний для Вас час».

Спиратися можна на пожвавлення виробництва. А не на фіскальні методи наповнення бюджету

Парламентська хроніка

Ранкове засідання 17 грудня

Верховна Рада України визначилася з режимом своєї роботи на найближчий час. До 27 грудня триватимуть парламентські засідання. 30 грудня — 5 січня народні обранці зустрічатимуться зі своїми виборцями. 8—15 січня працюватимуть у комісіях та фракціях, 16—17 та 21—24 січня — пленарні засідання.

Шоста сесія Верховної Ради України завершить свою роботу 24 січня.

Після вирішення цього питання парламентарії продовжили обговорення проекту закону України про Державний бюджет на 1997 рік.

Висновки депутатів, які взяли слово на сесії, значною мірою зводилися до репліки, що її кинув Ігор Квятковський: «А який, зрештою, бюджет ми розглядаємо?» Перший варіант, «вересневий», сказав депутат, уряд фактично сам зняв з обговорення. Другий, який мав бути підготовлений на новій податковій базі, і досі не має завершеного вигляду. То що тоді робити нам, депутатам?

(Закінчення на 2-й стор.).

Конституційний суд: поспішайте повільно

Бо од великого до смішного...

За два тижні до початку безпосередньої роботи Конституційного суду України його голова Іван Тимченко провів прес-конференцію. З повідомлень Івана Артемовича напрошується лише один невтішний висновок: Конституційний суд не забезпечено усім необхідним для продуктивного початку його діяльності.

(Закінчення на 2-й стор.).

Старий знайомий знову в гості

Плановано, що сьогодні до Києва з робочим візитом прибуває Верховний Комісар ОБСЄ з питань національних менщин та у справах біженців Макс Ван дер Стул. У програмі його перебування — зустрічі з керівництвом Верховної Ради України.

На корейський капітал у нас чекають

Сьогодні завершується офіційний візит до Республіки Корея Президента України Леоніда Кучми.

Під час візиту підписано кілька двосторонніх документів. Президенти двох держав Леонід Кучма і Кім Ен Сам підписали декларацію про принципи відносин і співробітництва між країнами. Також укладено міжурядові угоди про цивільне авіасполучення, про взаємний захист інвестицій. Під час переговорів Президент України також повідомив, що наступного року Україна має намір відкрити посольство в Сеулі.

Нам би їх фінанси

У Вашингтоні в засіданні другої сесії Консультативної зустрічі країн-донорів України бере участь наша офіційна делегація. Мета поїздки — обговорення питання про залучення зовнішнього фінансування на 1997 рік для підтримки проведення економічних реформ в Україні.

Указ Президента України

Про нагородження відзнакою Президента України – орденом «За заслуги»

За заслуги у розвитку транспортного будівництва, особистий внесок у спорудження ділянки загальнодержавної дороги Київ — Донецьк, суміщеної з трамвайною лінією у м. Дніпропетровську, **постановляю:**

Нагородити відзнакою Президента України — орденом «За заслуги» III ступеня

БУБЛИКА Григорія Марковича — бригадира Дніпропетровського спеціалізованого управління № 445

ДАРМАНА Геннадія Вікторовича — заступника командира — головного інженера окремого колійного залізничного батальйону

ДЕРКАЧА Миколу Івановича — голову Дніпропетровської обласної державної адміністрації

КЛЄСТОВА Валерія Івановича — начальника групи інженерної підготовки виробництва управління окремої залізничної бригади

КУНАХА Віталія Дмитровича — голову правління акціонерного товариства «Проектновишукувальний інститут «Укркомундорпроект»

КУХТІНА Віктора Дмитровича — бригадира монтажників будівельно-монтажного управління № 12 акціонерного товариства «Дніпроспецбуд»

МАРТИНЕНКА Миколу Володимировича — виконавця робіт будівельно-монтажного поїзда № 317 акціонерного товариства «Дніпротрансбуд»

МОВША Віктора Натановича — виконавця робіт Дніпропетровського пусконалагоджувального управління

ПАКА Віктора Івановича — машиніста бульдозера акціонерного товариства «Дніпроекскавація»

ТАРАНА Володимира Іларіоновича — водія автомобіля акціонерного товариства «Автотранспортне підприємство 11262»

ТКАЧОВА Володимира Івановича — монтажника будівельного управління № 122 акціонерного товариства «Дніпротрансбуд».

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 14 грудня 1996 року.

У номер

Конституційний суд: поспішайте повільно...

(Початок на 1-й стор.)

Ситуація, що склалася з виділенням приміщення для КС, на жаль, не сприяє утвердженню високого іміджу цього державного органу. Іван Тимченко, зокрема, повідомив журналістам, що приміщення на Банковій, 5/7 було виділено КС постановою Кабінету міністрів. Якщо Верховна Рада вважає її незаконною, то, на думку голови Конституційного суду, парламент мав звернутися до Президента, щоб він скасував цю постанову, або до арбітражного суду. Іван Тимченко також повідомив, що у приміщенні на Банковій, 5/7 за його розпорядженням було замінено замки у дверях, а також на фасаді прикріплено табличку «Конституційний суд».

Детально зупинився Іван Артемович на підготовчій роботі для діяльності КС, відповів на запитання журналістів. Однак утримався від відповіді, чи існують вже попередні заявки на конституційні подання чи конституційні звернення. Він лише зазначив, що Конституційний суд не поспішатиме з рішеннями і висновками.

І справді, квапитися не треба. Конституцію тлумачити — то не замки міняти. Більше того, це навіть складніше, ніж цілу табличку почепити.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Знахабнів злочинний світ

— Криміногенна обстановка в Криму залишається складною, — заявив Постійний представник Президента України в АРК Дмитро Степанюк, виступаючи на розширеній нараді з приводу виконання Указу Президента України від 5 серпня п. р. «Про додаткові заходи зі зміцнення законності і правопорядку в Україні».

За словами Д. Степанюка, в Криму правоохоронна система почала працювати стабільніше. З початку року ліквідовано 9 з 26 організованих злочинних угруповань, заарештовано понад сто їхніх лідерів і членів, розкрито 18 з 31 вбивства на замовлення, викрито 49 хабарників, порушено 556 кримінальних справ, а показник їхньої розкриваності зріс до 46%. Однак складність боротьби зі злочинним світом посилюється участю в кримінальних угрупованнях «деяких осіб з органів представницької і законодавчої влад автономії». Одна з причин того, що Указ глави держави виконується в республіці не повною мірою, на думку представника Президента, пов'язана з постійною кризою у Верховній Раді Криму, яка сама стала «провідником правового нігілізму».

Парламентська хроніка

Спиратися можна на пожвавлення виробництва...

(Початок на 1-й стор.).

Ранкове і денне засідання 17 грудня

Михайло Сирота назвав єдиним достоїнством проекту бюджету його вчасне подання. А все інше не витримує критики. До того ж він сформований з порушенням чинного законодавства.

Михайло Сирота критично оцінив і пакет законопроектів, які подано в розвиток нової редакції проекту держбюджету. Висновок, сказав він, напрошується один: відправити проект державного бюджету на доопрацювання. Та оскільки Кабінет міністрів, з усього видно, не здатний успішно справитися з цією роботою самостійно, слід створити спеціальну комісію, до якої входили б і народні депутати України.

В. Пєхота, М. Павловський, М. Чечетов, О. Кожушко, В. Пустовойтовський та інші, аналізуючи новий варіант проекту Державного бюджету на 1997 рік, запропонували підтримати пропозицію Комісії Верховної Ради з питань бюджету, продовжити спільну роботу над цим документом, не допускаючи поспіху, а платежі І кварталу наступного року продовжити за схемою нинішнього року.

Після перерви тривало обговорення цього документа.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

На денному засіданні народні депутати продовжили обговорення проекту закону України «Про Державний бюджет України на 1997 рік». Представники різних комісій незалежно від своїх політичних поглядів піддали цей законопроект різкій критиці, передусім через застарілі підходи Кабінету міністрів до його підготовки.

Народний депутат Борис Олійник, зокрема, наголосив на хибності політики виконавчої влади, яка у своїх діях керується вимогами Міжнародного валютного фонду. Якщо так триватиме і далі, — підкреслив він, — то наша держава ніколи не зможе стати врівень з високорозвиненими країнами світу, а залишиться сировинним придатком. Щодо коштів, яких не вистачає, то, на думку Бориса Ілліча, вони в Україні є не як гроші, а як багатоповерхові котеджі, престижні іномарки, рахунки нуворишів у банках. Тому необхідне не формальне, а реальне декларування доходів «нових українців». Податки з їх справжніх доходів могли б значно поповнити державну казну.

До кінця денного засідання народні депутати не визначилися: відправити законопроект на доопрацювання чи приймати в першому читанні, а потім доручити профільній комісії Верховної Ради спільно з урядом продовжити роботу над ним з тим, щоб якнайшвидше прийняти. Тому Голова Верховної Ради України Олександр Мороз запропонував парламентаріям під час перерви порадитися з цього приводу в комісіях, фракціях та групах і на вечірньому засіданні прийняти конкретне рішення.

Василь ТУГЛУК.

Прес-служба Верховної Ради повідомляє

ЗАСІДАННЯ РАДИ ДЕПУТАТСЬКИХ ГРУП (ФРАКЦІЙ)

Відкриваючи 16 грудня засідання ради депутатських груп (фракцій), Голова Верховної Ради України Олександр Мороз підкреслив, що завершальна стадія шостої сесії передбачається бути напруженою і відповідальною. Тому він запропонував обговорити порядок роботи Верховної Ради на цей період. Передбачається, що до 27 грудня депутати працюватимуть у пленарному режимі. З 3 по 15 січня наступного року — у виборчих округах. З 16 по 24 січня — до завершення сесії — знову в пленарному режимі.

Про особливість парламентських буднів засвідчило обговорення розкладу засідань Верховної Ради 17—20 грудня. Дискусія, зокрема, розгорнулася з питання розгляду бюджету-97. Керівники депутатських груп (фракцій) зійшлись на думці, що обидва законопроекти про держбюджет, подані у вересні і листопаді, не відповідають Конституції України. Були пропозиції постановою Верховної Ради відправити їх в Кабмін на доопрацювання, як такі, що побудовані на неіснуючих податкових нормах. Але більшість погодилась з тим, що треба згідно з Регламентом заслухати доповідь бюджетної комісії Верховної Ради стосовно законопроекту, поданого у вересні.

Підсумовуючи обговорення питання, Олександр Мороз підкреслив: аргумент про те, що варто змінити податкову систему і відразу запрацює бюджет, неправомірний. У невиконанні бюджету-96, як і попередніх років, є інші причини, не менш важливі, аніж діюче податкове законодавство.

Верховна Рада має приймати Закон про бюджет наступного року на існуючій податковій базі, паралельно працюючи над новим податковим законодавством.

Голова Верховної Ради запропонував заслухати в сесійному залі доповідь комісії з питань бюджету, не розгортаючи особливої дискусії, ухвалити відповідне рішення. Аби бюджет грунтувався на існуючих податкових нормах, зажадати від уряду розрахунків щодо виконання бюджету цього року. Отже, тоді можна зробити коректування цифр прибуткової і витратної частин бюджету-97, виходячи з реальної основи.

На нараді йшлося також про протиправне рішення Кабміну передати приміщення по вул. Банковій, 5/7 з балансу Верховної Ради Конституційному Суду. Депутати запропонували шляхи цивілізованого розв`язання цієї проблеми.

НАРАДА У ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Розпочинаючи нараду з головами постійних комісій, Голова Верховної Ради Олександр Мороз наголосив, що вельми важливо цього пленарного тижня і до кінця сесії розглянути ряд важливих законопроектів.

Зокрема, буде продовжено розгляд проекту закону про державний бюджет наступного року, розпочатий на пленарному засіданні 13 грудня.

На часі прийняття документів, що випливають з Конституції України. Це проекти законів — про місцеве самоврядування, про державні адміністрації, про Кабінет Міністрів України та багато інших.

Одне слово, у Верховній Раді передбачаються напружені будні. Голови комісій подали пропозиції щодо внесення до порядку денного роботи шостої сесії деяких суттєвих законопроектів, які за наявності часу будуть розглянуті.

На нараді обговорено питання про внесення змін до цивільно-процесуального кодексу, які стосуються відповідальності громадян за неявку в судові органи.

Предметом серйозної розмови стало й рішення виконавчих структур про передачу приміщення по вул. Банковій, 5/7 з балансу Верховної Ради Конституційному Суду. Йшлося, насамперед, про порушення діючого законодавства з боку Кабміну, про шляхи цивілізованого розв`язання цієї проблеми.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про амністію осіб, які брали участь у масових акціях протесту проти несвоєчасних виплат заробітної плати, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат

Керуючись принципами людяності і відповідальності держави перед громадянами, Верховна Рада України **постановляє:**

Стаття 1. Звільнити від покарання осіб, засуджених за злочини, передбачені статтями 187^3, 187^5, частинами 1 і 2 статті 217^3 Кримінального кодексу України за умови, що вчинені ними дії були пов`язані з протестом проти несвоєчасних виплат заробітної плати, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат.

Стаття 2. Закрити слідчі справи і справи, не розглянуті судами, про злочини, вчинені до набрання чинності цим Законом особами, зазначеними у статті 1 цього Закону.

Стаття 3. Звільнити від покарання осіб, засуджених за злочини, передбачені частиною 3 статті 217^3 Кримінального кодексу України за умови, що їх незаконні дії були пов`язані з протестом проти несвоєчасних виплат заробітної плати, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат і якщо ці особи відбули не менше половини призначеного вироком суду основного покарання.

Стаття 4. Цей Закон не застосовується до особливо небезпечних рецидивістів, визнаних такими вироком суду, що набрав законної сили, та до осіб, що мають дві і більше судимості за вчинення тяжких злочинів.

Стаття 5. Покласти виконання цього Закону:

а) на суди:

— щодо осіб, які відбувають покарання в місцях позбавлення волі;

— щодо осіб, справи на яких перебувають у провадженні судів і до набрання цим Законом чинності не розглянуті;

— щодо осіб, справи на яких розглянуті судами, але вироки не набрали законної сили;

— щодо умовно засуджених та осіб, виконання вироків яким відстрочено;

— щодо засуджених до інших видів покарання, якщо воно повністю чи частково не відбуто;

б) на органи попереднього слідства:

— щодо осіб, кримінальні справи на яких перебувають в їх провадженні.

Стаття 6. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування і підлягає виконанню протягом двох місяців після набрання ним чинності.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 21 листопада 1996 року.

30 ЛИПНЯ 1996 року у нашій газеті було надруковано статтю «Сила дрібниць у тому, що їх багато», у якій йшлося про недоцільність об'єднання двох маріупольських металургійних комбінатів —«Азовсталь» та імені Ілліча. Сьогодні пропонуємо ще один виступ на цю тему.

Олександр БУЛЯНДА: «Азовсталь» ще не сказала свого слова»

МАРІУПОЛЬСЬКИЙ металургійний комбінат «Азовсталь» останнім часом перебуває в центрі уваги. І як один із промислових велетнів, що змінює форму власності, і як найбільший експортер. На додачу деякі з «підліткових» видань мусують уже віджилу тему об'єднання «Азовсталі» та меткомбінату імені Ілліча, висуваючи найсміливіші й найнеймовірніші версії про те, хто стояв за злиттям, що не відбулося. При цьому називають багато імен. Крапки над «і» в цій справі погодився розставити в розмові з нашим кореспондентом багаторічний керівник «Азовсталі» Олександр БУЛЯНДА:

— Олександре Олексійовичу, знаючі люди вважають, що очолюване вами підприємство — «Азовсталь» — флагман не тільки української економіки, а й національної приватизації. Як ваші справи, чи «знайшовся» довгоочікуваний стратегічний інвестор?

— Якщо казати про саме підприємство, то його фактично вже приватизовано. Але етап вибору стратегічного інвестора ми ще не пройшли. Держава, володіючи 51% акцій, має намір роздробити цей пакет і передати зацікавленим у співпраці з «Азовсталлю» структурам. Хто стане партнером комбінату, поки що не ясно. Претендентів більш ніж достатньо, головне — не помилитися у виборі.

Один із пакетів, розміром у 10%, ми самі пропонували віддати російським структурам, зокрема РАТ «Газпром» — у рахунок погашення боргів України перед Росією. І це, мабуть, важливіше для нас, аніж для самого «Газпрому». Адже комбінат забезпечується газом через окремий газопровід, акуратно здійснюючи всі платежі за енергоносії. Але часто трапляється, що не платить за газ наша держава, отримуючи його по європейській гілці газопроводу, відключити яку росіяни не можуть, бо довелося б платити неустойку споживачам в Європі. І для того, щоб вплинути на Україну, російські енергетики відключають два найпотужніших українських комбінати. Ось і тепер вони знову погрожують закрити засувку. Але якщо «Газпром» отримає 10% акцій, то намагатиметься створити всі умови, щоб «Азовсталь» працювала без перебоїв.

— А чому не відбулося таке вигідне для економіки, як дехто стверджував, об'єднання двох маріупольських металургійних комбінатів — «Азовсталі» та імені Ілліча?

— Жодної вигоди для країни в цьому бути не могло. Навпаки — у результаті об'єднання економіці було б завдано колосальної шкоди. По-перше, Україна втратила б деякі ринки збуту, а, по-друге, змушена була б знизити ціни. А зменшення валового доходу таких двох потужних підприємств дуже дорого обійшлося б державній казні.

Сама інформація про можливе злиття посіяла недовіру до обох комбінатів, бо цей процес несе в собі лише одне — нестабільність. З'являється нове керівництво, нова політика. Але ж стосунки між партнерами і довіра формуються роками.

Я надіслав листи до МВЕЗторгу, до Мінпрому, в яких повідомляв, що збитки, завдані тільки нашому комбінату в зв'язку з появою ідеї об'єднання, становлять 600 тис. доларів. МВЕЗторг відповів, що він до цієї справи не причетний, пославшись на Мінпром. А чиновники від промисловості не відповіли взагалі. Зрозуміло, що грошей відомство не має, але нехай його співробітники бодай визнають, що таки наламали дров.

Урятувало те, що Леонід Данилович Кучма, вислухавши мої аргументи, зупинив дію «об'єднувального» рішення. Інститут «Укрдіпромез» зробив техніко-економічне обгрунтування і дійшов висновку, що злиття двох маріупольських комбінатів недоцільне. Так усе стало на свої місця.

— Але як прихильникам об'єднання попервах усе ж таки вдавалося переконувати в його необхідності?

— Тут треба віддати належне колишньому голові облдержадміністрації Донецької області Володимиру Щербаню. Він усе ретельно розрахував.

Розпочиналася ця кампанія з доповідної записки ДонНДІчормету. В першій редакції її було зроблено досить об'єктивно, що не сподобалося Щербаневі. З'явилася друга редакція, в якій критичної інформації про наслідки металургійного альянсу вже не було. Виходило, що об'єднання дасть лише переваги. Крім того, Щербань написав на ім'я Президента листа, де мотивував необхідність створення в Маріуполі одного металургійного підприємства з одним розрахунковим рахунком. Позитивну оцінку ідеї об'єднання дали також експерти комбінату ім. Ілліча. І після візиту до нашого міста Президент дав розпорядження урядові в найкоротший термін «вивчити можливість об'єднання». Зазначте — лише вивчити.

Але не про підвищення ефективності роботи маріупольських металургів непокоївся Володимир Щербань. Собака тут заритий в іншому. Комбінат «Азовсталь» єдиний у СНД володіє технологією виробництва металів для труб великого діаметра, що витримують високий тиск в умовах Крайньої Півночі. Ці труби — головний товар у розрахунках з Росією за газ. Вони відповідають усім вимогам РАТ «Газпром», а також інститутів газової промисловості Російської Федерації.

Поряд з нами знаходиться Харцизький трубний завод, його вже приватизовано. Якщо ж установити контроль і над «Азовсталлю», то можна практично цілком замкнути ланцюжок і розпоряджатися цією високоліквідною продукцією.

Але Володимир Щербань добре знав мене й розумів, що я буду всіляко опиратися співпраці з комерційними структурами, які очолював його однофамілець, нині покійний Євген Щербань. Тому я відчував величезний тиск з боку Щербанів. Також не вдалася спроба усунути мене з посади. Ось і народилася ідея об'єднати комбінати, призначивши головою правління уже єдиного комбінату, звісно, когось іншого.

— Під кого безпосередньо намагалися створити цю промислову «групу»?

— Щербані створили «Індустріальний союз Донбасу», що займався постачанням області газом. А розраховуватися з «Газпромом» Росії цей «ІСД» збирався трубами. Завдяки ланцюжку «Азовсталь» — Харцизький трубний. Штрипси, що їх виробляють на «Азовсталі», мали були поступати до Харцизька, а звідти вже готові труби —до Росії. Дуже вигідний бізнес для його організаторів. Сиди, оформляй і отримуй дивіденди.

Судіть самі: тонна сталі (штрипсів) коштує приблизно 550 доларів. Ще 150 доларів коштує її переробка (як давальницької сировини) на трубу. Тобто витрати виходять на рівень 700 доларів. А тонну труб продають реально за 800—900 доларів. Рахуйте, 100—200 доларів чистого прибутку на тонні. А якби «ІСД» і на «Азовсталь» поставляв давальницьку сировину, то прибуток ще зріс би.

Наш комбінат може виробляти за рік до 300 тис. тонн сталі для високостійких труб. Якщо примножити цей обсяг бодай на 100 доларів чистого прибутку, то відразу видно ті сотні мільйонів, на які розраховували Щербані. Це і є один із мотивів, що підштовхував до «оволодіння» «Азовсталлю».

Проте «Азовсталь» ще й великий експортер інших видів сталі. Комбінат має також свої досить цікаві розробки, концепції. Це обіцяє додаткові мільйони тим, хто зможе його контролювати.

Володимиру Щербаню вдалося навіть мене здивувати. Коли він ішов з посади губернатора області, то в своїй доповіді дуже багато уваги приділив об'єднанню двох комбінатів. За його словами, вся його команда ратувала за те, щоб не зводити їх під один дах. Тим часом документи, в тому числі й підписаний Щербанем лист на ім'я Президента, свідчать про протилежне.

— Але газ, як ви вже сказали, комбінат усе ж таки отримує від «Газпрому» напряму?

— Так, і споживає не багато не мало — 1,4 млрд. кубічних метрів за рік. Якщо перемножити цей обсяг на 50 центів, які згаданий «ІСД» «знімає» з кожної тисячі кубів, то нескладно зрозуміти — спокуса господарів «Індустріального союзу Донбасу» стати посередником між «Газпромом» і «Азовсталлю» була велика. На нас постійно тиснули. Щоб якось підсолодити пілюлю, «Азовсталь» і комбінат імені Ілліча запрошували до числа засновників. Але ми відмовилися. Мені навіть пропонували посаду президента компанії, проте я знав, з ким маю справу.

— Зараз Володимир Щербань нагадує про себе?

— Так. Різними неправдивими заявами. Наприклад, близько двох років тому він взяв у двох наших маріупольських комбінатів річний безвідсотковий кредит у 5 млн. доларів під сільгосппрограму. Але досі не повернув грошей, при цьому всім заявляючи, що «з металургами домовився». Про що він домовився?!

Мало того, що він порушив закон, стягуючи з комбінатів гроші, то ще й пустив їх невідомо куди.

— А як уряд поставився до ваших проблем?

— Об'єднанням безпосередньо займався віце-прем'єр (тепер уже колишній) Анатолій Кінах. Але він навіть не захотів зі мною зустрічатися.

Коли обговорювали долю комбінатів, мою думкою постійно нехтували. Навіть на засідання Кабміну, де приймали відповідне рішення, не запросили. А ось директор комбінату ім. Ілліча, прихильник злиття, брав участь. Може, хтось боявся, що мої аргументи будуть більш переконливі, аніж аргументи опонентів?

— Як справи на комбінаті сьогодні?

— Зараз нам нелегко. Тому я нещодавно зустрічався з Прем'єром, щоб обговорити низку питань. Зазначу, що не грошей ходив просити — комбінат «Азовсталь» ще ні в кого грошей не просив.

—«Азовсталь» — один з найбільших національних експортерів. Чи доходні сьогодні експортні операції?

— Чутки про доходність нині експорту металу дуже перебільшені. Раніше — справді, експортувати було вигідно: міжнародний ринок до IY кварталу 1995 року металом заповнений не був. Ціни на металургійну продукцію були високі, а її виробництво — рентабельне. Але потім відбулося перенасичення ринку, і ціни різко пішли вниз. Збут проводився за невисокими цінами. Через це ми й сьогодні продаємо нижче від собівартості.

Ви запитаєте, навіщо тоді продавати? Річ у тім, що в Україні — суцільний бартер, грошового обігу фактично немає. При цьому казначеї вимагають, щоб ми платили податки. Отож джерело отримання грошей одне — продати метал за кордон, проконвертувати валюту й розрахуватися з бюджетом і працівниками.

На всіх металургійних підприємствах України негативний рівень рентабельності щодо експорту на світовий ринок. На нашому комбінаті, зокрема, — 13%.

Внутрішня рентабельність в Україні сьогодні становить 11,5—12%, з експорту до Росії — 13%. У результаті виходимо на рентабельність 0,6%.

Окрім нас, позитивна рентабельність у цілому — на комбінаті ім. Ілліча і на «Запоріжсталі».

— Але, може, рентабельність з експорту зросла б, якби виробники відмовилися від послуг посередників?

— Ні, посередники потрібні. Особливо на ринку Південного Сходу, де платежі часом надходять через 180, 360 днів. За українським законодавством оплата на рахунки виробника має надходити протягом 90 днів. Тому ми працюємо за такою схемою: продаємо продукцію посередникові, який відразу й розраховується. А далі він самостійно спілкується з покупцями.

Щоправда, ми відмовляємо таким посередникам, як хотів стати пан Щербань: виробивши на «Азовсталі» за давальницькою схемою продукцію, яка, звісно, буде дешевша, ніж звичайно, він збирався з нами таки конкурувати на міжнародних ринках. Проте тільки-но метал одного виробника з'являється на ринку у двох різних торговців, покупець відразу починає тиснути на зниження цін. Цього не можна допускати.

Інтерв'ю вів **Віктор ІВАЩЕНКО.**

ДАІ – це порядок на дорогах

У Полтаві впроваджується автоматизована система керування дорожнім рухом. Отож безпека буде надійнішою. Не випадково сюди прибули на нараду-семінар керівні працівники державтоінспекції країни на чолі з начальником УДАІ МВС України генерал-майором міліції Юрієм Дагаєвим. Обговорювалося чимало актуальних проблем. Працівники полтавської ДАІ продемонстрували гостям свій професійний вишкіл, чергові частини, телестудії, музей ДАІ, матеріально-технічну базу МРЕВ. Відтак можна лише сподіватися, що наука всім піде на користь.

На знімку: в першому ряду голова Полтавської облдержадміністрації Микола Залудяк, начальник УВС Полтавської області полковник міліції Сергій Черних, начальник УДАІ МВС України генерал-майор міліції Юрій Дагаєв.

Фото Олександра **КЛИМЕНКА.**

Без подарунків школа не залишилася

У Нових Санжарах замість старої побудували нову школу. Новина справді приємна: «довгобуд» зводили всім миром. У приміщенні, розрахованому на 668 учнівських місць, є також актовий зал, дві майстерні (по дереву і металу), кабінети народознавства і мистецтва тощо. Та головне — відтепер учні навчатимуться в одну зміну. Це чи не найприємніше як для дітей, так і для їхніх батьків. Перерізавши червону стрічку, першими на поріг пустили кота-красеня і поважного півня. Натовп обсипали зерном і монетами — на щастя, удачу та достаток. А ще були привітання і дарунки. Колишній випускник старої школи, а тепер уже нової, народний депутат України, голова Українського фонду культури Борис Олійник вручив понад 30 робіт живопису та графіки.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Наші в космосі

Він народився в маленькому українському селищі Єланець, розташованому в північно-східній частині Миколаївської області. Зі шкільної лави Юрій Гидзенко закоханий у літаки. Тому після закінчення середньої школи юнак успішно склав екзамени до Харківського вищого авіаційного училища.

Багато пройшов льотчик-винищувач Гидзенко, перш ніж потрапив у загін космонавтів.

І ось третього вересня 1995 року екіпаж у складі німецького космонавта-дослідника, підполковника Томаса Райтера і космонавта Сергія Авдєєва на чолі з командиром корабля Юрієм Гидзенком з космодрому Байконур вирушив у тривалу космічну подорож в рамках програми «Євромир-95».

На зустрічі з земляками Юрій сказав:

— Мені навіть у космосі снилася рідна Україна і, пролітаючи над своєю батьківщиною, Миколаївською областю, я брав до рук кінокамеру, щоб з висоти польоту зафіксувати рідні місця. Всього 40 секунд тривали ці чудові миті, але я знімав кілька разів і зумів створити невеличкий фільм.

Щиро подякував глава Єланецької районної держадміністрації Микола Дмитрович Завгородній Юрієві Павловичу Гидзенку за подвиг, який він здійснив на благо всіх, в ім'я всього людства.

Костянтин БОРИСОВ.

На знімку: тепло зустрів Ольгу і Юрія Гидзенків та їхнього сина Сергія глава райдержадміністрації Микола Завгородній.

Фото автора.

Миколаївська область.

Чи скажуть своє слово судмедексперти?

У річці Латориця, що тече через Мукачеве, знайдено труп 50-річного чоловіка. Втопився чи вбили? — постає одразу питання у правоохоронних органів. За другого варіанта потрібно одразу починати адекватні пошукові дії. Але чітку відповідь на запитання може дати тільки спеціаліст — судмедексперт. Проте останнім часом ці фахівці на такі пригоди не виїжджають. Мало того, вони не видають правоохоронним органам інформацію щодо тілесних ушкоджень, стану заарештованих тощо. Тільки в Мукачівському міськвідділі міліції через це «пригальмувалося» 10 кримінальних справ.

Таке становище не лише в Мукачевому. 140 працівників Закарпатського бюро судово-медичної експертизи оголосили страйк у зв'язку з невиплатою їм заробітної плати за останні три місяці: держава заборгувала близько 75 тисяч гривень.

— Ми звернулися з відповідними листами до 8 вищестоящих інстанцій, — сказав кореспондентові «ГУ» начальник бюро Ярослав Товтин. — Але жодної відповіді не отримали, ніхто з нами навіть не зустрівся, аби хоч вислухати. Свою основну роботу виконуємо, але необхідні документи видаємо лише громадянам. А офіційні органи не матимуть відповідної інформації доти, доки з нами сповна не розрахуються.

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

Кримінал

Розплата за співчуття

Не думалося 28 киянам, які найняли автобус до Одеси, що приїдуть до приморського міста без копійки в кишені. А все почалося з того, що жінка — організатор поїздки співчутливо поставилася до прохання двох молодиків узяти їх із собою. Увечері біля села Грущка Ульяновського району чоловіки, спрямувавши на водіїв пістолети, примусили їх зупинитися. Одразу ж під'їхав затемнений легковик. За допомогою співучасників пасажирів по одному вивели з автобуса і відібрали гроші та коштовності. Потому грабіжники зникли. Є підозра, що ця сама група пограбувала пасажирів на території Миколаївської, Херсонської і Хмельницької областей. Ведеться слідство.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Скільки вірьовку не плести...

У Радомишлі опівночі, погрожуючи пістолетом, невідомі пограбували студента одного з київських вузів — не тільки гроші забрали, а ще й куртку та светра зняли. Міліція, дізнавшись від постраждалого, що нападники були на іномарці з номерами однієї з держав Прибалтики, почала наздоганяти зловмисників.

Згодом затримали групу із семи осіб, і крім білого «Опеля» у нападників виявили й червоний «Форд». Під час слідства з'ясувалося, що кількість розбійних нападів сягає 18. Перестріваючи людей на вулиці, сімка забирала в них не тільки гроші, золоті прикраси, шкіряні куртки, а й навіть штани, сорочки, туфлі. «Чистили» торговельні точки. За твердженням працівників міліції, це саме вони вбили в Радомишлі бізнесмена, забравши майже 7 тисяч доларів. Одного із затриманих до цього вже тричі судили. За повідомленням начальника УМВС Бориса Самарського, одним з організаторів групи був К., який, вийшовши з тюрми в Махачкалі, встиг набути бойового досвіду в Чечні.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Військо

Навчити Вітчизні служити

34 випускники шкіл Радивилівського району навчаються захищати рідну Україну — вони є курсантами військових училищ.

У школах району, зокрема у Теслугові, Крупці, самому районному центрі, на належному рівні — військово-патріотичне виховання, фізична підготовка. Педагоги, працівники закладів культури, військкомату, молодіжні організації прищеплюють юнакам і юнкам любов до рідної землі, повагу до війська України, збагачують молодь знаннями і гартують її волю, щоб держава мала надійних захисників.

— Добре готують молодих до служби в армії, до вступу в офіцерські училища, — сказав у розмові з кореспондентом працівник обласного військового комісаріату майор Олег Мізера, — не лише у Радивилові. Візьмімо Кузнецовськ, місто поліських атомоенергетиків. Майже 50 (!) тутешніх випускників навчаються у Севастопольському морському інституті, з яким кузнецовці підтримують міцні зв'язки.

В області непогано виконують плани призову до війська, зростає кількість бажаючих стати курсантами військових училищ.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Право

Омбудсмен — суддя без мантії

Лише кілька років тому, та й то завдяки пресі, громадяни колишнього Союзу вперше змогли ознайомитися з всесвітньо відомим документом під назвою "Загальна декларація прав людини". Попри те, що Генеральною Асамблеєю ООН її було прийнято й проголошено ще 10 грудня 1948 року, українці й досі мають доволі приблизне уявлення про систему інститутів захисту прав людини. Внести ясність у це питання взялися Український центр прав людини та Українська правнича фундація, які зорганізували четверті Всеукраїнські читання до Дня захисту прав людини.

У Конституції України є положення, які проголошують і гарантують права людини і разом з тим закладають підвалини у систему захисту таких прав. Тож згідно з Основним Законом в країні має бути впроваджена, зокрема, й посада Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (омбудсмен). Присутні на читаннях депутати Верховної Ради, судді, адвокати, професори права та студенти вузів зійшлися на тому, що інститут омбудсмена, який вже існує у 85 країнах світу, надзвичайно важливий. Передбачають, що він матиме дійовий механізм несудового захисту прав громадян з метою вирішення найбільш складних й скрутних ситуацій, у які потрапляють люди. Як повідомив міністр юстиції Сергій Головатий, проект відповідного закону Верховна Рада має розглянути найближчим часом.

Алла РОМАНЧУК.

Підпільна друкарня вже не діє

Спецпідрозділ боротьби з корупцією та організованою злочинністю управління СБУ Черкаської області викрив підпільну друкарню з виготовлення підроблених документів, печаток, штампів. Під час обшуку квартири мешканця Черкас М., де друкувалися фальшивки, знайдено сотні підроблених бланків різних організацій та фірм, нагородні посвідчення, заготовки для виготовлення стодоларових банкнот, фальшиві свідоцтва про реєстрацію транспортних засобів тощо. Вилучено також комп'ютерний комплекс, що його використовували для підпільної друкарні.

Розпочато слідство, порушено кримінальну справу.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Служба 01

Гіркі плоди безтурботності

Цього року через пожежі загинуло 152 дитини. Часто-густо батьки, залишивши дітей самих, збирають гіркі плоди своєї безтурботності.

Ще не забуто жахливу трагедію, яка сталася наприкінці вересня в Немирівському районі Вінницької області. Під час пожежі загинуло четверо дітей. І ось знову нещастя. 9 грудня загинуло троє дітей: 1992, 1995 і 1996-го років народження. Місце події — та сама Вінницька область, але цього разу Чечельницький район. Поклавши малюків спати, мати вийшла до сусідки. Близько сімнадцятої додому повернувся батько. З відчинених дверей повалував дим. Не роздумуючи ані хвилини, стривожений чоловік кинувся всередину. Одного за одним виніс малюків надвір і побіг до сусідів по допомогу. Разом знайшли машину, поїхали до лікарні. Місцеві лікарі надали першу допомогу, але більше нічим зарадити не могли. Треба було негайно їхати за 25 км у райцентр. Поки знайшли бензин — згаяли чимало часу.

Причиною трагедії стали дитячі пустощі з вогнем. Прокинувшись, один з малюків узяв сірники. Загорілися іграшки, потім почали тліти поролонові подушечки...

Валентина ШАПОВАЛОВА,
співробітник центру пожежно-технічної пропаганди УДПО МВС України.

Озброївся до зубів

Справжній арсенал зброї виявили та вилучили співробітники правоохоронних органів на квартирі 23-річного мешканця Керчі. Міліціонерам довелося використати вантажівку, щоб вивезти 4 кулемети, кілька гвинтівок, 16 гранат, у тому числі дві протитанкові, 2 кулеметні стрічки з бойовими патронами і ще кілька тисяч патронів. Для чого так було озброюватися хлопцеві — визначить слідство.

Володимир ПРИТУЛА.

Крим.

Коментар

ГРУДЕНЬ — МІСЯЦЬ БАЛКАНСЬКИЙ

БАЛКАНИ знову в центрі уваги. Світове співтовариство вкотре замислилося: що робити з Боснією, народи якої досі не виявили видимого бажання жити в одній державі. Водночас поряд, в Союзній Республіці Югославії, відбулися грандіозні акції протесту проти влади Слободана МІЛОШЕВИЧА.

Отож, перша половина нинішнього місяця поставила ще низку «балканських» запитань. Одне з них вже банальне, річної давності: що зробити, аби боснійські серби, хорвати та мусульмани захотіли жити так, як це було вирішено для них у Дейтоні? Тобто, в одній державі Боснія і Герцеговина, з єдиним керівництвом тощо. Лондонська конференція з імплементації Дейтонських угод відповіді на це не дала. Рішення продовжити перебування в Боснії багатонаціонального військового контингенту IFOR (а рік тому, після Дейтона, творці боснійського миру запевняли, що річної присутності IFOR вистачить «з головою») ще раз доводить, що імовірність нового міжетнічного спалаху досить висока.

Отже, іноземні солдати залишаться в Боснії. Щоправда, називатимуть їх тепер не IFOR, а S-FOR, тобто стабілізаційні сили. Залишиться в Боснії і 240-й український батальйон. Чисельність його, втім, буде скорочено і, таким чином, зменшено витрати (хоча нещодавно прозвучала цікава думка когось з українського військового керівництва: з фінансової точки зору однаково, де розташований батальйон — в Сараєво чи Житомирі). Водночас Україна заявила про своє бажання надати в розпорядження ООН (не до складу S-FOR) інженерні частини, які допомогли б у відбудові боснійського господарства (і, разом з тим, заробили б трохи грошей, компенсувавши таким чином витрати на миротворчість 240-го батальйону).

Майбутнє Боснії — в імлі. Проте млявість тамтешніх подій сприяє несвідомому «забуванню» світом боснійської проблеми. А ось криза в сусідній Югославії додала нову сторінку до літопису новітньої балканської історії.

Сербські соціалісти, які впевнено, без особливого дискомфорту й тиску з боку інших сил (хіба що з боку Заходу) керували державою протягом шести років, нині вперше зіткнулися з таким потужним опором опозиції. Після визнання владою недійсними результатів місцевих виборів у ряді сербських міст (де згідно з тими результатами перемогла опозиція) Слободан Мілошевич переконався: він має дуже багато супротивників. А аргументи, що соціалісти домоглися скасування оонівських санкцій, що рівень життя поліпшився, зблідли на фоні полум'яних звинувачень у корупції, задоволення власних інтересів, авторитаризмі.

Втім, Мілошевич «сидить» міцно, в його руках армія та поліція. Політичними акціями, хай навіть і велетенськими демонстраціями, його не повалиш, а інших засобів у опозиції поки що немає. Проте цілком можливо, що нинішніми подіями запалено шнура до вибухівки, яка може спрацювати, тільки-но терези вагів почнуть схилятися не на користь правлячої Соціалістичної партії Сербії. А якщо вибухне в Югославії, то неодмінно здетонує в сусідній Боснії, точніше в Сербській Республіці, де також чимало невдоволених політикою Мілошевича.

Рік тому, в грудні 95-го, світ зітхнув полегшено: балканське полум'я загасили. Нині час зітхнути розчаровано?

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

На знімку: учасник одного з найстаріших джазових фестивалів у Європі — «Джазової вечірки-96», який відбувся нещодавно у Варшаві.

Фото Укрінформу.

Звичайна... катастрофа

Нещодавно дві комісії латвійського парламенту — з соціальних питань і праці та з громадських справ — назвали соціальну ситуацію в країні катастрофічною.

Що б ви подумали про державу, в якій 40 відсотків населення отримує грошей менше за встановлений прожитковий мінімум; в якій майже третина мешканців столиці животіє лише за рахунок допомоги; в якій з чотирьох чоловіків з кожних 10 тисяч щороку накладають на себе руки через безнадійне матеріальне становище? Не дивуйтеся: така держава поруч — це Латвія.

На думку балтійських парламентаріїв, уряд країни більше захищає роботодавців, аніж інтереси найманих робітників. Зокрема, Латвія відома своїм найнижчим податком на прибуток підприємств та одним з найвищих податків з населення.

Рівень середньої пенсії в цій прибалтійській країні становить 60 доларів. Це досить важливо, оскільки пенсіонерів тут — близько чверті населення. Але ж прожитковий мінімум у Латвії — 140 доларів.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Це так просто: ще раз подякувати...

ВСЕ виглядало незвично. Причепурені, ще зовсім не старі жінки та літні чоловіки з краватками цього дня змінили свій традиційний вечірній маршрут «робота—дім» і чи не вперше опинилися тут, у Посольстві Республіки Куба в Україні.

Близько ста наших співвітчизників завітали сюди, аби з усіма урочистостями отримати від кубинського уряду заслужену нагороду — медаль «Воїн-інтернаціоналіст» першого ступеня. Ветеранами називають тих, хто брав участь у подіях 1962 року на Кубі, під час Карибської кризи.

По-різному нині ставляться в Україні до присутності радянських військ на острові Свободи (втім, як і до афганської війни). Проте навіть найрадикальніші політики не беруться заперечувати героїзм воїнів-інтернаціоналістів. Щоправда, й особливої пошани їм ніхто не виявляє: державні мужі піклуються про «дірявий» бюджет, а рядові громадяни — про свої діряві кишені. Тому, коли кубинці зі словами подяки нагороджують наших співвітчизників-ветеранів, почуття останніх можна схарактеризувати як «приємне здивування».

Ветерани-інтернаціоналісти навряд чи цього вечора думали про свій внесок у розвиток україно-кубинського військового співробітництва. Нехай аналізують політики. Натомість нагороджені раділи простішим речам: увазі до них дипломатів, зустрічам із побратимами, можливості знову відчути себе молодими — «як тоді».

Надія БЕДРИЧУК.

Хроніка. Факти. Події

● *Київ*

Штати допоможуть будувати незалежну...

Уряд США має намір надати Україні 554 млн. доларів як кредити і гаранти на 1997 рік. Про це йшлося під час зустрічі Прем'єр-міністра України Павла Лазаренка з Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Уїльямом Гріном Міллером. Посол передав листа від міністра фінансів США Роберта Е. Рубіна на ім'я Павла Лазаренка. У листі, зокрема, сказано: «Сполучені Штати будуть вірні своїм зобов'язанням допомагати вам будувати незалежну, квітучу Україну».

● *Нью-Йорк*

ООН, захисти своїх миротворців!

Генеральна Асамблея ООН без голосування ухвалила резолюцію «Конвенція про захист персоналу ООН та асоційованого з ним персоналу», ініціювала яку і подала на розгляд українська делегація. Головне положення резолюції — подальше підвищення рівня безпеки та захисту миротворчого персоналу.

● *Гродно*

Шарецького не випустили з країни

Голові не існуючої нині Верховної Ради Білорусі Семену Шарецькому відмовили у виїзді за кордон. Начальник Гродницького прикордонного загону полковник Володимир Акімов запевнив, що причиною відмови стала відсутність потрібних документів, а не політичні мотиви.

За його словами, 13 грудня Семен Шарецький мав намір через КПП «Брузги» поблизу міста Гродно виїхати до Польщі на автомобілі «Мазда». Під час перевірки документів з'ясувалося, що в службовому паспорті, поданому Семеном Шарецьким, не було рельєфної печатки, що має скріплювати фотокартку. У екс-спікера не було також документів, які підтверджували б мету службового відрядження.

● *Белград*

Не турбуйтеся, пане Крістофер

Наприкінці минулого тижня президент Союзної Республіки Югославія Слободан Мілошевич надіслав листа Уоррену Крістоферу, донедавна — Державному секретареві США. Це послання — відповідь на лист Крістофера з приводу політичної кризи у СРЮ. «Вам потрібно зробити кроки на шляху до встановлення демократичних процедур у Сербії... У Дейтоні ви цілком погодилися поважати міжнародні норми прав людини. Це є основою угоди в Дейтоні, і невикористання їх може призвести до нестабільності, що вразить увесь регіон», — докоряв югославському президентові Уоррен Крістофер.

— Твердження, що «сербська влада відмінила місцеві вибори», безпідставне, — написав у листі-відповіді С. Мілошевич. — Демонстрації у Белграді не звернені до югославської громадськості тому, що вона добре знає істину. Демонстрації звернені до тих зовнішніх політичних чинників, від яких очікується тиск на Сербію — з метою уповільнення її повної інтеграції до міжнародної спільноти.

С. Мілошевич також повідомив про рішення уряду СРЮ запросити делегацію ОБСЄ для «правдивого ознайомлення з усіма фактами й усунення непорозумінь у відносинах СРЮ з міжнародним співтовариством».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і зарубіжних агентств.

Партія екс-політиків мінятиме владу?

Нинішній президент Болгарії Желю Желев, незважаючи на те, що 22 січня 1997 року йому доведеться передати свої повноваження новому главі держави Петру Стоянову, не має наміру залишати велику політику.

Нещодавно він заснував нову партію — Ліберально-демократичну альтернативу (ЛДА). В установчих зборах взяли участь понад 200 однодумців — переважно інтелектуали, люди, які вже колись перебували біля керма влади (екс-депутати та екс-міністри). Мета ЛДА — перетворення Болгарії в президентську республіку шляхом внесення змін до конституції, проведення референдуму і призначення Великих народних зборів, які мають підготувати й ухвалити новий основний закон.

Нині Болгарія — держава з парламентською формою правління, що, на думку Желю Желева, гальмує проведення реформ.

Перший з'їзд члени ЛДА планують провести третього березня 1997 року. В цей день болгари святкують визволення від турецького ярма, а Желю Желев — свій день народження.

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Софія.

Ви витратили казенні гроші!

ПЕРЕВАЖНА більшість канадців — люди, що поважають закон і нетерпимі до його порушників. Тому, можливо, в Канаді, на відміну від інших країн, навіть дрібні огріхи «сильних світу цього» одразу набувають широкого розголосу, повідомляє ІТАР-ТАСС.

У цьому зайвий раз переконує інцидент із державним секретарем у справах молоді й підготовки кадрів Етель Блонден-Ендрю. Ця дама оплатила видані їй для службових цілей кредитною карткою «Америкен експрес» деякі особисті покупки. Щоправда, потім, задовго до скандалу, держсекретар відшкодувала збитки з персональної чекової книжки. Проте цей факт став відомий газеті «Торонто стар», а з неї — і широкій громадськості.

Ознайомившись із фінансовими звітами, газета порахувала, що Блонден-Ендрю купила за казенною карткою товарів на 7 902 канадських доларів 9 центів (майже 5,5 тисячі американських доларів). Окрім того, під час приватних подорожей до Мексики Блонден-Ендрю орендувала автомашини, теж скориставшись службовою карткою.

У федеральному парламенті кілька депутатів від опозиційної реформістської партії одразу зчинили галас, вимагаючи від прем'єр-міністра Жана Кретьєна відправити у відставку «хапкого держсекретаря». Довелося дамі, що прошпетилася, привселюдно давати пояснення в палаті громад.

Квартира на березі Дніпра

Ще й із гаражем навпроти будинку. Як найшвидше стати їх власником?

ЛЮДИНА народжується для того, щоби нормально жити. Гідно жити. Без принизливої бідності і розгубленості: а що з нею буде завтра? Щоби мати добрий заробіток. А отже — дати дітям освіту, не боятися приходу старості і, звісно, мати дах над головою.

Ще донедавна єдиним інвестором будівництва житла у наших містах була держава. Навіть спорудження кооперативного житла — за рахунок майбутніх мешканців — вона також дотувала шляхом надання майже безвідсоткових багаторічних позик. Сьогоднішня Україна вочевидь не має змоги вкладати такі величезні кошти у житлове будівництво, хоча потреба в ньому не зменшилася, а скоріше — навпаки.

Холдингова компанія «Київміськбуд», починаючи з минулого року, вирішила залучити до цієї справи внутрішніх інвесторів. І фізичних осіб, і юридичних. Нова форма фінансування житлового будівництва взяла непоганий розгін. Протягом короткого часу на Осокорках, поблизу Дніпра, виріс цілий мікрорайон. На цей час 11 будинків уже збудовано, у більшості з них мешканці вже справили новосілля. Ще чотири будинки ось-ось здадуть в експлуатацію.

Чим можна пояснити активність внутрішніх інвесторів: гострою потребою в житлі чи відсутністю інших сфер, куди з найменшим ризиком можна вкладати гроші? Власне, з того й почалася розмова оглядача «Голосу України» з першим віце-президентом холдингової компанії «Київміськбуд» Станіславом МАРТИНЮКОМ.

— В Україні, на жаль, ще багато людей, які не мають навіть мінімального житла, де можна переспати і приготувати щось поїсти, — каже Станіслав Михайлович. — Донедавна в Києві перебували в різних чергах на отримання житла приблизно 270 тисяч сімей та одинаків. А загалом у республіці ця квартирна черга «розтягнулася» аж до трьох мільйонів чоловік. На жаль, сьогодні наївно сподіватися, що всі ці люди одержать квартири, збудовані державним коштом, коли держава не має змоги вчасно виплачувати навіть зарплату працівникам бюджетної сфери. Прикро, але реальний стан справ саме такий.

Отже, треба шукати вихід. Пільгові позички, багаторічні кредити — справа майбутнього. Далекого чи близького — інше питання. За цих умов людина повинна сподіватися лише на себе, а також на допомогу підприємства, фірми чи організації, в якій працює. Але, повторюю, насамперед — на себе. Як то є в усьому цивілізованому світі. Власне, до такої думки схиляється дедалі більше наших співвітчизників. Отож у травні минулого року ми й розпочали реалізацію нового проекту, в основу якого поклали залучення коштів населення, а точніше — приватних інвесторів.

— І не помилилися у своїх прогнозах та розрахунках?

— Те, що ми обрали правильний стратегічний шлях, сьогодні вже не викликає жодних сумнівів. Хоча без проблем не обходиться, адже справа, яку започаткували, нова і не має поки що аналогів у нашому суспільстві. Зокрема, гостро постало питання: а хто має забезпечувати експлуатацію новозбудованого житла? Відомо, що торік з'явилася постанова Кабінету міністрів, якою володарі приватних чи приватизованих квартир у багатоквартирних будинках зобов'язані створювати об'єднання співвласників і брати на свої плечі, так би мовити, комунальні клопоти. Саме воно, об'єднання власників, як юридична особа тепер укладає угоди з відповідними комунальними службами, які подають до будинку газ, тепло, воду...

Але ж це підходить для вже збудованого, існуючого житла. А в нас ситуація принципово інша. Ми на власному досвіді переконалися: при новому будівництві слід створювати об'єднання забудовників. Адже майбутні власники повинні мати змогу і право стежити, наскільки якісно працюють будівельники, а в разі потреби — і вносити певні корективи до проекту, щоби мати додаткові зручності. А після того, як будинок здадуть «під ключ», об'єднання забудовників перетвориться на об'єднання власників і забезпечуватиме утримання свого будинку. До речі, такі пропозиції ми вже подали до Кабінету міністрів і сподіваємося, що до нашого голосу прислухаються. Це голос практиків.

Бо між завершенням будівництва і наступним юридичним оформленням об'єднання власників з'являється своєрідний «майновий вакуум», який може тривати кілька тижнів, а то й місяців. Влітку ще терпіти можна, а як діяти взимку? За чий кошт подавати, скажімо, тепло?

Ще з однією проблемою ми зіткнулися цього року, коли в міському бюджеті не вистачило грошей для закінчення будівництва інженерних мереж та споруд у мікрорайоні, де ведемо інтенсивне будівництво житла саме за кошти людей.

— Довелося закладати ці гроші у вартість майбутніх квартир?

— Ні в якому разі! Тоді б ціни стали такі великі, що купити квартири не мала б змоги більшість з наших інвесторів. Брати кошти з інших будинків теж не можна ні в якому разі. Такий крок істотно погіршив би престиж нашої компанії на будівельному ринку. Ми скористалися так званими нетрадиційними джерелами фінансування. Зокрема, тими процентами, які «заробили» наші гроші, будучи на депозитах, а також вимушені були залучати і кошти організацій холдингової компанії.

— Отже, волею-неволею ви кредитуєте місто.

— А що робити — ми не можемо зупиняти будівництво. Ви уявляєте, що то означає сказати людині, яка не має свого даху над головою і вже заплатила за нього свої кошти: «Ти почекай місяць-другий, третій, а там —побачимо!" Місяць-другий—це ще півбіди, а далі? Зобов'язання перед інвесторами маємо виконувати. І виконуємо. Це люди мусять знати. Нам можна вірити. Проте, гадаю, гроші місто нам поверне.

— А якщо не поверне?

— З нами місто може розрахуватися і в інший спосіб. Скажімо, земельними ділянками для нової забудови. Чи незавершеним будівництвом, яке ми доведемо до ладу. До речі, щодо частини боргу таке рішення уже прийняте.

— Цілий житловий мікрорайон, споруджений «Київміськбудом», з'явився протягом неповних двох років на Осокорках. Та, очевидно, маєте намір розширювати географію забудови столиці?

— Уже невдовзі розпочнемо будівництво у західній частині міста — в Біличах. Плануємо спорудити там понад 40 тисяч квадратних метрів житла. Тобто понад півтисячі квартир.

Мріємо про центральну частину міста, про реконструкцію. Одне слово, задумів вистачає.

— Не боїтеся того, що з часом порідіють ряди ваших замовників?

— А ми уважно стежимо за кон'юнктурою ринку, щоби такого не сталося. Елітне житло чи навіть з поліпшеним плануванням, яке пропонуємо киянам, далеко не кожному, як то кажуть, по кишені. Тому основний акцент зробили на спорудження порівняно дешевого житла, яке найшвидше знаходить покупця.

Але це аж ніяк не означає, що елітне житло не будуватимемо. Бо прагнемо зробити так, щоб на будь-який попит була пропозиція. Ринок є ринок, тож треба вчитися жити за його законами.

Тепер завершуємо розробку нормативних документів для будівництва житла під заставу. Цей проект має умовну назву «Нерухомість».

— Яка схема його реалізації?

— Доволі проста. Скажімо, ви маєте квартиру і хочете поліпшити свої житлові умови. З цією метою укладаєте з компанією угоду, ми оцінюємо ваше помешкання, і коли погоджуєтеся з нашою оцінкою — продаємо. А гроші вкладаємо в будівництво нового для вас помешкання. Чи офісу або навіть гаража — то вже залежить від замовника, тобто від вас.

— Гараж, звісно, не квартира...

— Але то велика проблема для Києва. Досить заглянути в оперативні міліцейські зведення, щоби пересвідчитися: жодна доба не минає без крадіжок автотранспорту.

Ми почали з двох кількаповерхових гаражів на Осокорках, де незабаром більш як вісімсот автовласників отримають гаражні бокси з усіма зручностями. А що таке мати гараж біля квартири, гадаю, пояснювати не треба.

Нещодавно міська влада відвела нам ще шість ділянок, де невдовзі розпочнемо будівництво нових багатобоксових гаражів.

— В яку ціну обходиться гараж для замовника?

— Приблизно 4,5 тисячі доларів. Звісно, у гривневому еквіваленті. Багатоповерхові гаражі взагалі —надзвичайно складна інженерна споруда, що потребує значних затрат. Однак прагнемо здешевити тут гаражне будівництво, шукаємо можливості та резерви.

— Чи має намір «Київміськбуд» шукати замовників за межами столиці?

— Не тільки маємо намір, а навіть уже знайшли. Зокрема, працюємо над спільним проектом з місцевими властями в Житомирі —споруджуємо два перші багатоквартирні будинки.

Тепер ведемо переговори з Вінницею. Цілком ймовірно, що через місяць-другий і там з'являться наші будівельники.

— А іноземних інвесторів не шукаєте?

— На жаль, поки що іноземні інвестори обминають Україну. Їх насторожує— відлякує нестабільність нашого законодавства, адже воно постійно змінюється.

Але сподіваємося на ліпші часи. Отож почали працювати — поки що на стадії переговорів —з відомими канадськими будівельними фірмами. Зокрема, йдеться про спільне будівництво в Києві міжнародного торгового центру.

Зацікавилася нашими проектами і Будівельна палата Чилі — щось на взірець нашого міністерства. До речі, в цій латиноамериканській країні багато житла будують за рахунок приватних інвесторів. Правда, там люди можуть скористатися і довгостроковими кредитами, чого поки що не мають змоги зробити наші потенційні замовники.

Отже будуємо, шукаємо шляхів для розширення будівництва, запрошуємо до співпраці всіх, кому потрібне житло, інша нерухомість.

Розмову вів
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Повідомляємо подробиці

Україні — «Зелену картку»!

Дещо про страхування автотранспорту

— НА ДОРОГАХ України минулого року сталося понад 43 тисячі дорожньо-транспортних пригод. Загинули 7530 чоловік, 46943 отримали травми. Згідно зі ст.450 Цивільного кодексу України організації та громадяни, діяльність яких пов'язана з підвищеною небезпекою для оточуючих (транспортні організації, промислові підприємства, будівництво, власники автомобілів...), зобов'язані сплатити шкоду, заподіяну джерелом підвищеної небезпеки, якщо не доведуть, що шкода сталася внаслідок непереборної сили або умислу потерпілого, — зауважує начальник відділу страхування автотранспорту Національної акціонерної страхової компанії «Оранта» Валерій ЗАХАРОВ.

Це треба розуміти так, що власник автомобіля у разі дорожньо-транспортної пригоди з його вини повинен сповна відшкодувати збитки, завдані третім особам.

Тим часом збитки тільки в одній дорожній пригоді можуть перевищувати декілька річних заробітних плат пересічного мешканця України. Отож постраждалий, зазнавши фізичних і моральних збитків, може чекати компенсації роками. З одного боку, жодна держава не може взяти на себе ці витрати, а з другого — вона повинна забезпечити соціальний захист громадян.

І такий захист з'являється у вигляді закону чи підзаконного акта, який встановлює обов'язкове страхування цивільної відповідальності власників транспорту. Це означає, що відповідальність за матеріальні збитки «ділиться» на всіх власників транспортних засобів. Іншими словами, за незначну страхову плату страхова компанія бере на себе матеріальну відповідальність водія перед постраждалим.

Цього року Кабінет міністрів прийняв постанову «Про порядок і умови проведення обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів». Цей документ, найперше залагоджуючи «домашні» проблеми, дає можливість Україні вступити до міжнародної системи «Зеленої картки». Країни Західної Європи вже мають відповідні законодавчі акти, і допіру український водій, якщо хотів в'їхати до однієї з західних країн, був змушений купувати закордонний страховий поліс. Тож щороку на цьому Україна втрачала понад 40 мільйонів доларів.

Мінімальна страхова сума, що її виплачують за шкоду, заподіяну життю та здоров'ю третіх осіб, — 2000 гривень. У разі загибелі постраждалого страхування виплачують спадкоємцям. Якщо третій особі встановлено інвалідність І групи — виплачують 100 відсотків, ІІ групи — 80, ІІІ групи — 60 відсотків страхової суми. Коли третя особа тимчасово втратила працездатність, за кожну добу виплачують 0,2 відсотка, але не більш як 50 відсотків страхової суми. Якщо постраждалих декілька, то зазначені суми виплачують кожній постраждалій особі, але в цілому не більш як п'ять страхових сум.

Розмір страхового платежу залежить від виду транспортного засобу, об'єму двигуна легкового автомобіля, місць для сидіння в автобусі, вантажопідйомності вантажівки та терміну страхування (він може бути від 15 днів до 1 року). Наприклад, за автомобіль марки ВАЗ у разі страхування на 1 рік власник мусить сплатити 10,7 гривні. Той, хто застрахував на такий самий термін вантажівку вантажопідйомністю понад 2 тонни, — 21,4 гривні. За місяць експлуатації мотоцикла треба сплатити лише 0,7 гривні. Отож розмір страхового платежу «по кишені» будь-якому власникові транспортного засобу.

Додамо, що страхова організація має право зменшувати розмір страхових платежів для заохочення тих, хто постійно забезпечує безаварійну експлуатацію машин.

Коли фактичні збитки від ДТП перевищують розмір страхової суми — 2000 гривень, власник транспорту має відшкодувати постраждалому різницю. Однак щоб запобігти цьому, «Оранта» пропонує додатково до обов'язкового страхування застрахувати свою цивільну відповідальність (добровільно) на страхову суму, що може перевищувати мінімальну в декілька разів.

У дорожньо-транспортній пригоді збитків, як правило, зазнають і треті особи, і власники транспортного засобу. Отож «Оранта» надає страховий захист і майнові власника.

Є можливість забезпечувати страховими полісами наших закордонних партнерів українських громадян, які виїздять за кордон. У країнах СНД та Балтії — власним забезпеченням, в інших — послугами партнерів «Оранти».

У Англії на страхування кожного мешканця щорічно витрачають приблизно 500 фунтів. Звісно, не можна рівняти достаток пересічного британця та українця, але наведена цифра свідчить про більше: значення, яке англійці надають страхуванню. А життєвого досвіду та раціональності витрат їм не позичати.

Записав Михайло РЕТНІВ.

ОАО «Коростенский карьер» сообщает, что 5 февраля 1997 года в 13 часов в актовом зале предприятия состоится первое общее собрание акционеров.

Повестка дня:

1. Отчет директора о результатах приватизации и хозяйственно-финансовой деятельности за 1996 год.
2. Выводы ревизионной комиссии о балансе и годовом отчете хозяйственно-финансовой деятельности акционерного общества за 1996 год.
3. Внесение дополнений и изменений в устав общества.
4. Выборы руководящих органов акционерного общества.
5. Утверждение «положений...» акционерного общества.

Справки по телефонам: 4-30-81, 3-21-18.

Адрес АО: Коростень, ул. Урицкого, 67.

Територіальна державна податкова адміністрація у м. Дубні Рівненської області повідомляє, що арбітражний суд Рівненської області (266023, Рівне, вул. Відинська, 10) порушив справу № 7/202-Б від 8.10.96 р. про банкрутство ТзОВ «Агро-Сервіс» (ЗКПО 22570181); місцезнаходження: 265100, Рівненська область, Дубно, вул. Д. Галицького, 53 (директор ДВИГАЙ Валерій Степанович); р/р 3467702 в Рівненській філії КБ «Приватбанк» (266023, Рівне, вул. Відинська, 8), МФО 333391.

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів прийматимуть у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Київський державний інститут культури оголошує набір студентів на умовах платного навчання на денну, заочну та екстернатну форми навчання за такими спеціальностями:

менеджер-економіст соціально-культурної сфери;
менеджер міжнародного туризму;
фахівець у зв'язках з громадськістю («public relations»);
менеджер з маркетингу;
менеджер інформаційних технологій;
спеціаліст з правових питань соціально-культурної сфери;
менеджер культурно-дозвіллєвої діяльності (шоу-бізнесу);
соціолог культури;
викладач теорії та історії культури;
історик-музеєзнавець;
документознавець — менеджер інформаційної діяльності;
режисер театралізованих вистав, масових свят та естради;
керівник хореографічного (народного, бального та сучасного), театрального, хорового, оркестрового колективів;
бібліотекар, бібліограф;
режисер, імпресаріо, оператор телебачення та ведучий телепрограм.

Інститут має сертифікат № 110059 найвищого IV рівня акредитації.

Ліцензія № 111306.

Прийом документів — з 16 грудня 1996 р. по 31 січня 1997 р.

Довідки за телефонами: тел.: (044) 295-44-03, 295-71-82; fax: (044) 295-43-86.

До уваги акціонерів ВАТ «Бахмачспецмонтаж»
Перші загальні збори ВАТ «Бахмачспецмонтаж» відбудуться 12 лютого 1997 року об 11 годині за адресою: Бахмач, 2-й пров. Прикордонний.

Початок реєстрації з 8 години.

Порядок денний:

1. Звіт правління.
2. Вибори керівних органів товариства.
3. Внесення змін до чинного статуту товариства.
4. План розподілу прибутку за підсумками роботи у 1997 році.

Додаткові питання до порядку денного можуть бути внесені в письмовій формі не пізніш як за 10 днів до проведення зборів.

Із собою мати: паспорт або документ, що засвідчує особу, сертифікат акцій.

У разі неможливості особистої участі у зборах акціонер може передати право голосу іншій особі за дорученням.

Телефони для довідок: 2-39-46, 2-30-46.

Арбітражний суд Києва порушив справу про банкрутство:

1. ПП «Сольвейг», Київ, вул. Ярославів Вал, 19; р/р 609850 у Подільському відділенні УСБ, МФО 322078, справа № 11/217;
2. ТОВ «Уні-Віта»», Київ, вул. Жилянська, 43б; р/р 8467692 в АКБ «Легбанк», МФО 300056, справа № 11/216.

Просимо кредиторів і можливих санаторів звертатися в місячний термін за адресою: 252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44В.

На конкурсной основе в газету «Все о бухгалтерском учете» на должность зав. отделом методологии бухгалтерского учета и аудита приглашается энергичный контактный организатор,

желательно с соответствующей ученой степенью, способный объединить и упорядочить достижения в области бухгалтерского учета и проводить политику внедрения лучшего на самом высоком уровне.

Оплата — от 500 у. е.

Местожительство значения не имеет, вопросы проживания решаются.

Тел.: 443-72-40, 446-23-72.

Арбітражний суд Донецької області (340105 Донецьк, бульвар Пушкіна, 34) порушив справу № 10/4-3б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Алдан» (юридична адреса: Донецька область, Слов'янськ, вул. Шевченка, 11); розрахунковий рахунок 2467122 у Слов'янському відділенні Укрсоцбанку, МФО 334226.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Донецької області (340105 Донецьк, бульвар Пушкіна, 34) порушив справу № 12/4-3б про банкрутство приватного підприємства «Калашнікова і К» (юридична адреса: Донецька область, Слов'янськ, вул. Батюка, 56, кв.21); розрахунковий рахунок 3468845 у Слов'янському відділенні Укрсоцбанку, МФО 334226.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Автономної Республіки Крим порушив справу № 853-3 про визнання банкрутом приватного підприємства «Гліцинія», юридична адреса: 333000, Сімферополь, вул. Кім, 54/32, р/р 2468145 КФ АКБ «Согласіє», МФО 324300, свідоцтво про реєстрацію № 22238914.

Вимоги кредиторів та заяви санаторів подаються до арбітражного суду Автономної Республіки Крим, (333000, Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) у місячний термін.

Відкрите акціонерне товариство «Комсомольське автотранспортне підприємство 15347» запрошує своїх акціонерів на перші збори, які відбудуться через 45 днів після опублікування оголошення в газеті, о 12 годині в залі засідань підприємства за адресою:
Полтавська область, Комсомольськ, вул. Портова, 11.

Порядок денний:

1. Про внесення змін до статуту ВАТ.
2. Вибори керівних органів товариства.
3. Різне.

Реєстрацію акціонерів буде проведено з 8-00 в приміщенні залу засідань ВАТ АТП-15347.

ДПІ по Харківському району Києва повідомляє, що арбітражний суд Києва (вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справи про банкрутство:

ТзОВ «Фірма Монолітбудмонтаж — 2», ю. а.: 253152, Київ, вул. Березняківська, 4 кв.47; р/р 1467932 в АКБ «Славутич», справа № 11/223 від 07.10.1996 р.;

ТзОВ «Кодекс», ю. а.: 253121, Київ, вул. Колекторна, 5; р/р 4467307 у Залізничному відділенні ПІБ України (Київ), справа № 11/224 від 07.10.1996 р.;

асоціації «Моррічбуд», ю. а.: 252131, Київ, вул. Обухівське шосе, 27 км; р/р 2345932 в АКБ «Укрібанк», справа № 17/245 від 20.08.1996 р.;

МПП «Дана», ю. а.: 253091, Київ, вул. Харківське шосе, 174-Б кв.74; р/р 468721 в Харківській філії Києва, АКБ «Легбанк», справа № 17 /246 від 20.08.1996 р.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування.

Арбітражний суд Житомирської області (262014, Житомир, вул. Мала Бердичівська, 25) порушив справи про банкрутство:

№ 1/51 «б» закритого акціонерного товариства «Макрос»; розрахунковий рахунок 000467633 у Володарсько-Волинському відділенні АПБ «Україна»;

№ 1/52 «б» спільного підприємства «Верес»; розрахунковий рахунок 000467805 у Володарсько-Волинському відділенні «Промінвестбанку».

Майнові вимоги кредиторів і заяви можливих санаторів суд приймає у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Автономної Республіки Крим порушив справу № 1605-5 про визнання банкрутом малого підприємства «Астрософт», юридична адреса: 333000, Сімферополь, вул. Привокзальна, 1, кв.8, р/р 1468017 у Залізничному відділенні акціонерного банку «Україна», МФО 324281, свідоцтво про реєстрацію № 16500294.

Вимоги кредиторів та заяви санаторів подаються до арбітражного суду Автономної Республіки Крим (333000, Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) у місячний термін.

Арбітражний суд Автономної Республіки Крим порушив справу № 1627-6 про визначення банкрутом приватної фірми «Утро», юридична адреса: 333000, Сімферополь, вул. Космічна 1, кв.10; р/р 468245 в КФ АКБ «Кримбанк», МФО 324623, свідоцтво про реєстрацію № 22299442.

Вимоги кредиторів та заяви санаторів подавати до арбітражного суду по Автономній Республіці Крим (333000, Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) у місячний термін.

У номер

● *Кіровоград*

Не їдьте в Чечню по «капусту»

Із закликом утриматися від поїздок у Чечню на заробітки, звернувся до жителів Кіровоградщини штаб цивільної оборони області. У республіці, зазначається у ньому, обстановка ще далека від стабільності і ніхто, ні місцева влада, ні «вербувальники» не можуть гарантувати будівельникам не те що заробітків, навіть життя.

Про це свідчить і приклад більш як сімдесяти кіровоградців, яких підприємлива одеситка спокусила «зеленими», якими нібито мали розрахуватися з учасниками відновлювально-будівельних робіт. Кинуті напризволяще, саме у дні серпневої атаки російських військ на Грозний, деякі з них зуміли вирватися з вогняного котла. Десятків зо три визволив з полону мер Одеси Едуард Гурвіц. Кіровоградець Сергій Зубов повернувся на батьківщину у домовині. А доля його вісімнадцяти земляків і досі невідома.

● *Чернівці*

Собачі пристрасті

Чернівецький міськвиконком прийняв ухвалу про ловлю бродячих собак з огляду на те, що їх останнім часом помітно збільшилося і це може призвести до погіршення епідеміологічної ситуації. Для собаколовів встановлено грошове заохочення — за кожну впійману тварину виплачуватиметься 1 гривня 24 копійки.

Цю ухвалу зустріли «в штики» неформальні природоохоронні організації, і під їхнім тиском мерія дала згоду на створення в місті вольєрапритулку для утримання бездомних собак. Вона ж узяла на себе всі витрати.

● *Харків*

Реальність дещо інша...

Напередодні професійного свята людей у міліцейській формі багато хто із співробітників управління МВС Харківської області переступив поріг церковного храму, аби взяти участь у літургії по загиблих товаришах.

Відкриваючи минулого року пам'ятник тим, хто загинув на посту, міліціонери висловлювали щире співчуття їхнім сім'ям і сподівання на те, що цей трагічний список не продовжуватиметься. Однак реальність міліцейських буднів дещо інша: упродовж нинішнього року ряди харківської міліції поріділи на п'ять чоловік, які полягли в боротьбі зі злочинністю.

● *Луцьк*

Український ліцей — українським полякам

У польському місті Гурові Іловецькому Ольштинського воєводства відкрито загальноосвітній ліцей. Навчання в ньому провадитиметься українською мовою. У закладі здобуватимуть освіту 200 дітей з українських сімей, які мешкають тут.

У цьому ж місті відбувся науковий семінар «Українське шкільництво в Польщі: суспільні умови, сучасний стан і напрямки розвитку», в якому взяли участь начальники управлінь освіти з областей західного регіону України. Вони подарували ліцеїстам українські підручники.

Спонсор лотереї «ГУ»-97

Аграрний сектор на лопатках,

або Б'ють у нас не лише лежачих

ТРИМАТИСЯ нема більше сили — тепер це стверджують не лише голови колективних сільгосппідприємств-«слабачків». Не на жарт стурбовані з цього приводу в господарствах, де справи ще донедавна йшли на середньому рівні, а то навіть і добре. Статистика свідчить: 86 відсотків КСП, за підсумками нинішнього року, банкрути. Причина цього не лише неврожайний сезон. Здебільшого — неспроможність або навіть небажання уряду вже котрий рік поспіль стабілізувати виробництво в АПК.

Працівники агрофірми «Матюші» Білоцерківського району, що на Київщині, вважають своє господарство міцним. Голова Леонід Новіцький навіть і не пригадує, коли, за час його 13-річного керівництва, тут збирали з гектара менш як по 40 центнерів зернових, або 350 центнерів буряку. Врожай-96 теж видався не гірший. Взяли 57 ц/га пшениці, більше 500 ц/га цукросировини. Здавалося б радіти треба. Виявляється — зарано.

— На порозі Новий рік, тож треба думати про наступний урожай — розповів голова підприємства. — Проте вже вкотре держава повелася з нами не по-партнерськи. За зданих 1000 тонн хліба в рахунок держзамовлення з нинішнього врожаю грошей, окрім 30 відсотків авансу, ми, незважаючи на попередні запевнення, так і не одержали. Щодо цукру, який маємо після переробки власної сировини — на складах агрофірми накопичилося 1000 тонн солодкого піску. Шкода продавати за мізерними цінами, що встановилися нині. А за тими, які влаштовують нас, він нікому не потрібен. Солодкі корені вирощувати стало невигідно. До того ж з 400 га площ, що віддали під цукристі, 200 випадає: 30% цукру бере собі переробне підприємство, більш як 20% забирає у вигляді податків держава. Тож чи буде вирощування коренеплодів рентабельне?

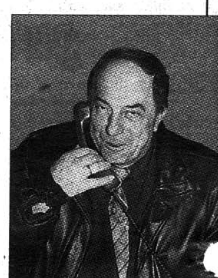
Тваринництво, завдяки якому процвітало колись господарство, не приносить нині суттєвих прибутків. У матюшинській громадській череді більш як 1900 голів великої рогатої худоби, ще 400 приватних корівок. Молоко тутешній сільгоспвиробник продає одному із столичних молокозаводів по 26 копійок за літр. У той самий час за кілограм комбікорму аграріям правлять 30 копійок, а за 4 літри дизпалива просять кілограм м'яса.

За словами Леоніда Новіцького, здешевлення продовольчих товарів, які виробляє аграрний сектор, тягне господарство до боргової ями. Підняти ціну на тваринницьку продукцію неможливо — споживач не купуватиме. Тоді повинна підтримувати держава. Проте розмови стосовно дотування вітчизняного тваринництва з 1 грудня ц. р. поки що так і залишаються пустопорожніми обіцянками.

Агрофірма не має спаду виробництва. Він є в державі, а це істотно позначається на діяльності підприємства. Якщо минулого року були «зайві» кошти і тоді придбали чотири трактори, то нині про закупівлю техніки, розповіли в «Матюшах», годі й думати. Хоча 10 відсотків агрегатів потрібно оновлювати щороку, а серед комбайнів є навіть 15-річні «старожили».

В господарстві намагаються зробити все, аби виробництво не зупинилося, а працівники вчасно отримували зароблене. Та важко плисти проти течії. Стоїть трикотажний цех на 90 робочих місць, знаний колись на всю країну. Заробітну плату 100—115 гривень працівники агрофірми одержують частинами. Міцне підприємство нинішнього року завинило державі 40 тис. грн.

Аби виправити ситуацію, — вважає голова агрофірми, — треба встановити ціновий паритет, врегулювати податковий механізм, дотувати збиткове тваринництво... Власне, нічого нового. Балачки стосовно цього точаться давно. Проте невідомо, чи достукаються селяни в урядові двері і чи почують їх взагалі... Принаймні матюшинці на допомогу не сподіваються і покладаються здебільшого на власні сили. А на запитання кореспондента «ГУ», чи здаватиме господарство й наступного року хліб за держзамовленням, голова підприємства відповів: навряд...

Тел.агрофірми: (04463) 5-19-90; 2-95-30.

Валерій ДРУЖЕНКО.

На знімках: голова агрофірми «Матюші» Леонід Новіцький, водії Володимир Шутенко (внизу) і Микола Бабенко.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Приємні новини

Не завжди сталева кіннота обганяє живого коня...

Навіть якщо ви повний невіглас у цій справі, не зможете залишитися байдужим до довгогривих скакунів-красенів, яких виплекали у селі Орлівщина на Дніпропетровщині.

Конярство — традиційне заняття для орлівщан. Ще в часи Запорозької Січі тут, на зелених луках побіля річки Самари, випасали тисячні табуни. Саме з цієї паланки відправляли коней для славного козацтва. Не забували про коней і місцеві колгоспи, які виникли уже після революції. Правда, перевагу віддавали робочим — для плуга, борони і брички та гарби. Тоді писали, що кінь на селі — велика сила. А у 50-х роках тут вирощували стройових коней для армії.

Далі ж, як відомо, не тільки в армії кавалерія зникла — і в сільському господарстві техніка поступово витісняла живу кінську силу. І пісні співали уже про сталеві коні.

Та нині орлівщани відроджують свою давню галузь. Ще десять років тому, власне, почали — з невеликої конеферми. А тепер у селі племінний конезавод, який вирощує добре відому українську верхову породу. На базі господарства, до речі, створено кінно спортивний комплекс. Не лише на місцевому іподромі, а й на республіканських та міжнародних змаганнях спортсмени на орлівщанських конях не раз завойовували призові місця. Не випадково щойно цей конезавод визначено базовим з підготовки олімпійського резерву кіннотників-триборців.

— Спорт, звичайно, вкрай потрібен нашій молоді, — говорить голова правління господарства Микола Чута. — Та не тільки заради цього ми відродили конярство. Добрі коні — то добрі гроші. На першому ж аукціоні в Києві, в якому ми взяли участь, за одного нашого скакуна дали більше двох тисяч доларів. Усього ж за два останні роки в касу від продажу коней надійшло кілька сотень тисяч гривень.

Нині покупці вже самі їдуть в Орлівщину з різних регіонів України. І не лише за племінними верховими красенями, а й за звичайними робочими. Знову ж бо у селах запрягають хлопці коней. Річ у тім, що всі вчаться рахувати гроші. І починають розуміти, що на багатьох сільських роботах коні нині вигідніші від тракторів. Навіщо палити солярку чи гнати машину, якщо зі стіжком сіна або бідоном молока прекрасно справиться один Гнідко?

Микола ЯСЕНЬ.
Дніпропетровська область.

Футбол

Романцев — знову головний, а Ярцев — просто тренер

Як нам стало відомо, Олег Романцев знову поєднує обов'язки президента футбольного клубу «Спартак» (Москва) і головного тренера команди. Георгій Ярцев, який працював протягом минулого сезону на посаді наставника «червоно-білих» і, до речі, привів спартаківців до золотих медалей чемпіонів Росії, знову став «просто» тренером.

Після закінчення першого тренування, яке пройшло в спартаківському манежі в Сокольниках, відбулися збори команди. Під час них у загальних рисах було підбито підсумки сезону, намічено плани на наступний рік. Романцев заявив, що «повертається до поєднання обов'язків, а Ярцев залишається тренером, що зроблено в інтересах клубу...» На думку наставника «Спартака», ця ідея повернення виникла ще в ході минулого чемпіонату, оскільки після фінального турніру чемпіонату Європи «ми з Георгієм працювали у цілковитому контакті» (після Євро-96 Романцев пішов у відставку з посади головного тренера збірної Росії).

До 3 січня спартаківці тренуватимуться в Сокольниках. А потім до 17 січня «Спартак» проведе підготовчий збір в Ізраїлі. З 25 січня до 2 лютого — участь у традиційному міжнародному турнірі «Кубок Співдружності» в Москві. Прихильники спартаківців сплять і бачать, як у фіналі змагань їх улюбленці зустрінуться з київським «Динамо»...

Іван ОЗЕРЧУК.

Гарас — у компанії з ... Лужковим

Український футболіст Олег Гарас, який виступає за московський «Локомотив», став лауреатом професіонального конкурсу «Стрелец», що традиційно проводиться в Росії за підсумками сезону. Гарас став кращим у розділі «Надія сезону». Переможців у 14 розділах визначали головні тренери команд вищої ліги, збірних Росії та Російського футбольного союзу.

Олег Гарас став першим українцем, який виявився серед кращих у російському футболі. До речі, премії вручали не тільки футболістам, а й спонсорам, журналістам, арбітру. Не залишився без нагороди навіть мер Москви Юрій Лужков: він зробив «найбільший внесок у розвиток російського футболу».

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ **За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.**
◊ **Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.**
◊ **За точність викладених фактів відповідальність несе автор.**

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ **Рукописів не повертаємо.**
◊ **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 228850.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311237.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.